

Tárgyak:	Veronika kendője
Intézmény:	Szépművészeti Múzeum Dózsa György út 41. 1146 Budapest
Gyűjtemények:	Modern Gyűjtemény
Leltári szám:	MOD_542.B

Leírás

A költőként és drámaíróként is ismert festő, Oskar Kokoschka a szecesszió egyik legismertebb alakjának, Gustav Klimtnek volt tanítványa. A korábbi festészeti hagyományoktól eltérően Kokoschkát nem a valóság reális vagy naturalis ábrázolása, hanem a belső én szuggesztív megjelenítésének pszichológiai folyamatai foglalkoztatták. Drámai erejű, pusztán a lélek természetrajzára összpontosító portréi emelték a német expresszionizmus egyik irányadó egyéniségévé. A Veronika kendője a festő első szakrális tárgyú képe és egyúttal korai életművének egyik kulcsdarabja, melyet önéletrajzi írásában "legkedvesebb vallásos képeként" említett. Az apokrif iratok beszélnek el, hogy Veronika, egy irgalmas jeruzsálemi asszony kendőjével felitatta a keresztúton haladó Krisztus arcáról a vért s a verejtéket, és e kendő csodálatos módon rögzítette a Megváltó arcát. A nő fehéren izzó, szögletes arca melankóliát sugároz. Gesztusa, ahogyan hosszú ujjával gyengéden és védelmezően öleli magához a vér áztatta kendőt, a gyermeküket dajkáló, illetve a halott Krisztust sirató Madonnák hagyományára vezethető vissza. Az alakot övező fénylátás mögött megjelenő telihold olyan nőszimbólum, amely metaforikusan Alma Mahlerre, a zeneszerző Gustav Mahler özvegyére is utal, akihez rövid, de szenvedélyes szerelem fűzte a festőt. Ám a kép gondolata talán egy ennél is profánabb epizódból eredeztethető: Kokoschka visszaemlékezése szerint, amikor a kép készült, műtermének ablakát a házmester Veronika nevű lánya tisztította. Orosz Márton

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Vászon / olaj

Méret:

120,6 x 80,7 cm

Események

Festmény
készítése

mikor

1909

ki

Oskar Kokoschka (1886-1980)

hol

Kulcsszavak

- arckép
- bibliai ábrázolás
- expresszionizmus
- festmény